

Sygn. akt: I C 409/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chmiest

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko B. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 409/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 kwietnia 2015 roku M. S. domagała się: zasądzenia od pozwanego B. S. kwoty 9.163,22 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; 2. zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu powódka wyjaśniła, że pozwany był jej mężem do czasu prawomocnego wyroku orzekającego rozwód, tj. do dnia 29.07.2011 roku. Pomimo nakazu eksmisji pozwanego w punkcie II ww. wyroku, pozwany nie chciał opuścić lokalu mieszkalnego w O. przy ul. (...). Został wyeksmitowany przez komornika sądowego w dniu 31.10.2012 roku. Z kolei do dnia 15.08.2014 roku pozwany był współwłaścicielem tego lokalu mieszkalnego. W okresie od 29.07.2011 roku do 15.08.2014 roku pozwany, będąc współwłaścicielem ww. lokalu nie płacił żadnych opłat związanych z jego utrzymaniem, tj. czynszu, gazu, energii elektrycznej, podatków od nieruchomości i wieczystego użytkowania. Jako współwłaściciel powinien płacić 1/2 część ww. opłat. Łączna kwota opłat zapłaconych przez powódkę wyniosła od 29.07.2011 roku do 15.08.2014 roku 18.326,45 złotych. Kwota w wysokości 9.163,22 złotych to 1/2 ww. kwoty, obciążająca według powódki pozwanego. Powódka powołała się w pozwie na dokumenty w postaci: kartoteki księgowej, obrazującej stan zadłużenia w spółdzielni mieszkaniowej, pokwitowań opłat, akta egzekucji sygn. akt Km 3562/11 w sprawie eksmisji pozwanego w oparciu o wyrok w sprawie o rozwód z dnia 15.06.2011 roku, ugodę sądową z dnia 29.07.2014 roku w sprawie o podział majątku wspólnego sygn. akt I Ns 256/13 zawartą pomiędzy powódką i pozwanym.

Pozwany B. S. nie stawił się na rozprawę, nie złożył też w sprawie żadnego pisma przygotowawczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 15 czerwca 2011 roku Sąd Okręgowy w Krakowie XI Wydział Cywilny Rodzinny, w sprawie sygn. akt XI C 1773/09 rozwiązał przez rozwód małżeństwo zawarte w dniu 12 kwietnia 1986 roku w USC w O. za numerem aktu małżeństwa 69/1986 pomiędzy B. S. a M. S. z domu G.. W punkcie II wyroku sąd nakazał eksmisję B. S. z mieszkania nr (...), położonego przy ul. (...) w O., bez prawa do lokalu socjalnego. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 29 lipca 2011 roku.

W dniu 13 grudnia 2011 roku M. S. wystąpiła do komornika sądowego z wnioskiem o wszczęcie egzekucji eksmisji pozwanego z lokalu nr (...), położonego przy ul. (...) w O.. Postępowanie egzekucyjne zakończyło się w dniu 31 października 2012 roku wyeksmitowaniem B. S. z lokalu mieszkalnego.

W dniu 29 lipca 2014 roku, w sprawie sygn. akt I Ns 256/13 o podział majątku wspólnego przed Sądem Rejonowym w Olkuszu M. S. i B. S. zawarli ugodę następującej treści: „I. wnioskodawca B. S. i uczestniczka M. S., zgodnie ustalając, iż w skład ich majątku wspólnego wchodzi lokal mieszkalny nr (...) położony w O. przy ulicy (...), dla którego w Sądzie Rejonowym w Olkuszu prowadzona jest księga wieczysta (...); II. w drodze podziału majątku wspólnego, opisany w pkt. I lokal przypada na wyłączną własność uczestniczki M. S.; III. Uczestniczka M. S. zobowiązuje się zapłacić wnioskodawcy B. S. kwotę 60.000 złotych tytułem spłaty jego udziału w majątku wspólnym, płatną w 2 ratach, z których pierwsza w kwocie 20.000 złotych uiszczona będzie do dnia 31 grudnia 2014 roku, druga w kwocie 40.000 złotych do dnia 31 marca 2015 roku, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, z tym, że nieuiszczenie pierwszej z rat w zakreślonym terminie powoduje, iż cała należność staje się natychmiast wymagalna; IV. Wnioskodawca zobowiązuje się podać numer konta bankowego, na które spłata ma zostać przekazana w terminie 7 dni od daty zawarcia ugody; V stający oświadczają zgodnie, iż zawarta ugoda wyczerpuje wszystkie ich wzajemne roszczenia związane z ich majątkiem wspólnym oraz, że koszty niniejszego postępowania ponoszą po połowie”. W związku z zawarciem ugody, Sąd Rejonowy w Olkuszu umorzył postępowanie w sprawie o podział majątku wspólnego postanowieniem z dnia 29 lipca 2014 roku. Postanowienie to uprawomocniło się z dniem 6 sierpnia 2014 roku.

W okresie od dnia 29 lipca 2011 roku do dnia 15 sierpnia 2014 roku B. S. nie uiszczał żadnych opłat związanych z utrzymaniem lokalu mieszkalnego nr (...), położonego przy ul. (...) w O.. M. S. poniosła w tym okresie koszty: opłat czynszu, gazu, energii elektrycznej, za użytkowanie wieczyste, podatków od nieruchomości w łącznej wysokości 18.326,45 złotych.

Okoliczności powyższe ustalono w oparciu o twierdzenia powódki i dokumenty, na które powoływała się powódka w pozwie, zgodnie z art. 339 § 2 kpc.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył też żadnego oświadczenia na piśmie, wystąpiły więc podstawy do wydania wyroku zaocznego, po myśli art. 339 § 1 kpc. Należy jednak pamiętać, że uznanie przez sąd, stosownie do unormowania z art. 339 § 2 kpc, za prawdziwe twierdzeń pozwu, nie zwalnia sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach, ze stanowiska przepisów prawa materialnego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.09.1967, sygn. akt III CRN 175/67, publ. OSNCP 1968/8-9/142). Wynik tej oceny w niniejszym przypadku skłania zaś do wniosku, że powództwo nie może zostać uwzględnione. Powódka oparła swoje żądanie na twierdzeniu, że ponosiła wszelkie koszty utrzymania rzeczy wspólnej (lokalu mieszkalnego), choć dług ten obciążał w równym stopniu powódkę i pozwanego. Wspólność prawa do lokalu mieszkalnego wynikała w tym przypadku z majątkowej wspólności małżeńskiej. Samo żądanie pozwu dotyczyło kosztów poniesionych w okresie od uprawomocnienia się wyroku w sprawie o rozwód do ustania wspólności prawa do lokalu. Roszczenie z tego tytułu niewątpliwie jest roszczeniem związanym z majątkiem wspólnym byłych małżonków, należy więc do roszczeń, do których odnosi się ostatni punkt ugody sądowej z dnia 29 lipca 2014 roku pomiędzy B. S. i M. S.. W punkcie tym strony oświadczyły, że zawarta ugoda wyczerpuje wszystkie ich wzajemne roszczenia związane z ich majątkiem wspólnym. Ugoda sądowa jest z jednej strony czynnością procesową, dokonaną w przewidzianej prawem procesowym formie, z drugiej zaś (w aspekcie materialnoprawnym) stanowi umowę uregulowaną przepisami art. 917-918 kc, przez którą strony czynią sobie

wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać. Oczywiście jest więc stwierdzenie, że ugoda wywołuje skutki w sferze prawa materialnego. Wracając na grunt stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy, należy dojść do wniosku, że strony - składając w ugodzie oświadczenie, że ugoda ta wyczerpuje wszystkie ich wzajemne roszczenia związane z majątkiem wspólnym – doprowadziły do skutku w postaci wygaśnięcia roszczeń związanych z majątkiem wspólnym, poza tymi - rzecz jasna - których obowiązek zapłaty został w ugodzie wprost stwierdzony. Przy uwzględnieniu tych uwag, uprawniona będzie konstatacja, że roszczenie, którego zaspokojenia powódka domaga się obecnie wygasło w wyniku zawarcia ugody. Ugoda zawarta przed sądem nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej, brak jest więc podstaw do odrzucenia pozwu, co skutkować musi oddaleniem powództwa, pomimo zaocznego charakteru wyroku. Z przedstawionych względów orzeczono jak w sentencji.

[SSR Michał Siemieniec]